

Hoe gaat het

Ik hou van grasduinen op het internet. Iets stuurde mijn aandacht naar Janis Ian. Wie kent haar niet van het liedje Fly too high, uitgebracht in 1979. Ik was destijds niet echt een fan van haar, maar pas nu ontdek ik kanten van haar die ik zeer bijzonder vind. Temeer daar zij zich in de nadagen van een bewogen leven bevindt.

Janis Ian (geboren 7 april 1951) is een van de gevierde zangers en songwriters van de 20e eeuw. In 2021 bracht zij haar laatste cd *The Light At The End Of The Line* uit, gevuld met nummers die me flink raken. Het begint al met een mooie zin: 'Zie je deze littekens op mijn huid? Ze zijn de tekst van mijn leven'.

anno 2022 met

Janis Ian

Ze kijkt terug in haar leven en kijkt vooruit naar een einde. In het titelnummer zingt ze: 'It's the end of the line And I know it's been rough Oh, but time after time It was always enough. You were there when I laughed. You were there when I cried. You are there as I tell you 'Good-bye'.

(Vertaling met Google: 'Het is het einde van de lijn. En ik weet dat het zwaar is geweest, maar keer op keer was het altijd genoeg. Je was erbij toen ik lachte Je was erbij toen ik huilde. Je bent daar als ik je zeg Tot ziens'.

Dan lees ik de zin: "She might not get the loudest shout-outs, but there's no denying that Ian has often served as a cultural clairvoyant". (Ze krijgt misschien niet het luidste applaus, maar het valt niet te ontkennen dat Ian vaak als cultureel helderziende heeft gediend). Janis Ian, een culturele helderziende? Dat prikkelt mijn nieuwsgierigheid in hoge mate.....

Resist

Het blijkt dat ze in 1965 op haar 15e al een flink statement maakte met haar nummer Society's Child. De tekst ging over een relatie tussen een blank meisje en een zwarte jongen. Een liedje dat aan de kaak stelt dat witte en zwarte kinderen niet met elkaar mogen omgaan, laat staan op bezoek mogen komen bij elkaar om te spelen. En dan gedwongen worden om het contact te verbreken.

Het liedje brengt een stortvloed aan positieve en negatieve reacties en hevige discussies te weeg. Ian werd op straat bespuugd en ontving doodsbedreigingen. Het wordt ook flink gecensureerd in de radio-industrie. Er is een prachtig interview waar ze terugkijkt op die woelige periode.

SONG HISTORY: Janis Ian, "Society's Child" (Collage, 2000/late 1960s) - YouTube

Janis Ian

It's a funny kind of thing,
when you sing a little song
and you get a couple people
to sing along
It's the power of community.
Authenticity changes your
reality
I know it's hard to believe
when they're yelling in
your ear
and it's the only voice you're
able to hear
But you raise up your fist and
you learn to resist
and you say
'I will not disappear'.

Op haar nieuwe plaat "The light at the end of the line", haar laatste zoals ze zelf zegt, staat het feministische nummer Resist, dat onder meer onverbloemd over genitale verminking bij vrouwen gaat. Resist beschrijft in harde bewoordingen de onderdrukking en het (seksuele) geweld waarmee veel vrouwen nog steeds te maken hebben. Vooral de zinsnede 'Snijd weg tussen haar benen zodat ze niet kan klaarkomen' hakt er behoorlijk in.

Ze zegt er zelf over: 'Ik vond die zin over vrouwenbesnijdenis ongemakkelijk om te schrijven en om te zingen. Maar het moest in dit nummer. Omdat er nog steeds vrouwen zijn die in slavernij leven en omdat er nog steeds culturen zijn waarin mannen denken dat dit acceptabel is.' Opnieuw zijn er Amerikaanse radiostations die het nummer niet willen laten horen.

Met haar laatste album zet de Amerikaanse Janis Ian, die al in 1993 publiekelijk uit de kast kwam, een punt achter een muziekcarrière van meer dan een halve eeuw. "Ik ben er klaar mee, ik heb alles gezegd wat ik wilde zeggen" zegt ze. 'Nu wil ze tijd voor andere dingen. Tijd met mijn vrouw, met mijn hond. Tijd om me te vervelen'. Ze is wel van plan om te blijven schrijven: gedichten, korte verhalen en romans. Ze publiceerde eerder al sciencefictionverhalen.

Ik kan me er wel wat bij voorstellen als ik eerlijk ben. Een welbesteed leven in het publieke domein. Ondanks dit wat wrange slot van haar muzikale loopbaan, kijkt Ian toch vooral met dankbaarheid terug op haar carrière. 'Ik probeer niet nederig te doen, maar het is vooral geluk om met zoveel talent te zijn geboren. En in de juiste familie, in het juiste land en op het juiste moment. Mijn carrière was behoorlijk verbazingwekkend'.

In een interview geeft ze nog een mooie afscheidsboodschap: 'Het is belangrijk om je stem te laten horen en te spreken voor degenen die misschien niet voor zichzelf kunnen spreken.'

Dank je wel Janis voor al het moois wat je hebt gebracht! ♠

S e v e n t e e n

<https://www.youtube.com/watch?v=->

S u a v K H e s _ Y

R e s i s t

<https://www.youtube.com/watch?v=U3Zh4JH->

q E c

